

P. I. C.

PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (c)
A'DAM, GEM. GIRO C 2885

Dit persmateriaal wordt
aan belangstellenden
gratis toegezonden.
Stuur ons uw vrijwillige
bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het
kapitalisme voert tot steeds
heviger crisissen, welke in
steeds groter werkloosheid en
telkens diepere ontwrichting
van het productieapparaat hun
uitdrukking vinden, waardoor
miljoenen arbeiders buiten de
productie staan en aan de uit-
hongering zijn prijsgegeven. De
thans op den voorgrond treden-
de rationalisatie van het be-
drijfsleven versnelt het tempo
van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en
de steeds groeiende onzekerheid
van bestaan dwingen de arbe-
dersklasse den strijd voor de
communistiche productiewijze
aan te binden. De groepen van
Internationale Communisten
wekken de arbeiders in dezen
strijd op, het beheer en de
leiding van productie en distri-
butie volgens algemeen gelden-
de, maatschappelijke regels
ZELF ter hand te nemen, om
zoo DE ASSOCIATIE VAN
VRIJE EN GELIJKE PRODU-
CENTEN te verwezenlijken.

De groepen van Internati-
onale Communisten zien den
wezenlijken vooruitgang der
arbeidersbeweging in de ont-
wikkeling van het zelfbewust-
zijn der arbeiders. Daarom
planten ze zich tegenover de
leiderspolitiek van de parlemen-
taire partijen en van de
vakbeweging en stellen de
leuzen:

**ALLE MACHT AAN DE
ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!**

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN-
DEN VAN DE BEDRIJFS-
ORGANISATIES!**

October NR 1. 1932

AAN DE LEZERS!

15

Uit dit nummer van ons PIC blijkt, dat we beginnen met de
publicatie van een brochure over de beweging van het kapitalistisch
bedrijfsleven. De omvang zal ongeveer 40 blz. zijn. We raden onze le-
zers aan, de afleveringen te bewaren, om het werkje later als geheel
te herlezen. Wie de afleveringen in een aparte omslag wil bewaren,
kan deze van ons betrekken. Stuur dan 10 cent aan postzegels. Wie wat
meer wil zenden, om ons in de kosten van deze uitgave tegemoet te ko-
men, kan deze gelegenheid meteen benutten.

Copie voor het volgende nummer van het PIC inzenden
tot 25 Oct.

VRIJWILLIGE BIJDRAGEN van 17 tot 23 Sept.'32:
F.N. te A. F 0,50, W.N. te H. F 2,50, D.L. te A. F 0,50, H.E.D. te
Den H. F 2,-, A.J.C. te A. F 0,50, Ten H. te A. F 0,50, P.Aertzstr.
F 1,-.

Tot onze spijt moeten we vaststellen, dat het binnenlopende
bedrag aan vrijwillige bijdragen ABSOLUUT ONVOLDENDE is, om ons PIC
in stand te houden. Komt dat, doordat ons PIC niet voldoende belang-
stelling heeft? We gelooven het niet, omdat onze lezerskring zich
nog steeds blijft uitbreiden. Maar de meerderheid van onze lezers
laat ons financieel in de steek. We kunnen het zoo niet langer dol-
gebrak aan middelen stop te zetten. Dit is dan ook zoo iets als een
laatste poging!! Onze financiële toestand is zeer ernstig. We ver-
zoeken daarom de lezers, die een verdere uitgave of prijs stellen,
ons een bijdrage te zenden. En wie het niet op prijs stelt, laat die
ons even bericht sturen, dan zenden we niet meer. In de loopende
week verwachten we dus geld of bedankjes.

HET DUITSCHE REDDINGSPLAN.

De regering Von Papen heeft, zooals bekend, grootscheepsche maatregelen ontworpen, om het deutsche bedrijfsleven weer op gang te brengen. Hebben ze werkelijk succes, dan zullen van de 5½ miljoen bij de arbeidsbeurzen ingeschreven werklozen en de volgens officieele opgave 1 tot 2 miljoen ongeregistreerden 1½ miljoen arbeiders weer in het bedrijfsleven opgenomen worden.

De bedoelde maatregelen beoogen, de kapitalisten aan geld te helpen, opdat ze materialen en arbeiders kunnen kopen, om de bedrijvigheid weer te doen toenemen. Nu zijn dergelijke pogingen meermalen gedaan, maar dan was het altijd op kleine schaal in de vorm van een slordige 100 miljoen credit voor enkele industrieën. Nu echter is het geen credit, maar een cadeautje van 2200 miljoen Mark. Jammer genoeg, bezit de schatkist echter geen rooie cent en dan is het niet zoo eenvoudig, om zulke kostbare geschenken te geven. Maar waar een wil is, daar is ook een weg. En dus hebben de deutsche kapitalisten er het volgende op gevonden:

Op alle bedrijven rusten vele belastingen, waardoor een goed deel van de staatsinkomsten wordt gedekt. Wie nu in de periode van 1 Oct. '32 tot 1 Oct. '33 zijn omzet-, bedrijfs-, grond-, of vervoerbelasting betaalt, krijgt daarvan resp. 50%, 40%, 25% en 100% terug. Maar hij krijgt dat niet terug in gewoon geld, maar in "belastingbons"; dat wil zeggen, het Rijk neemt deze bons in de periode van 1934 - '35 aan voor het betalen van alle soorten belasting, behalve inkomstenbelasting. Wanneer een ondernemer bijv. 1000 Mark omzetbelasting betaalt, dan krijgt hij 500 Mark aan belastingbons terug. (De Rijkspoorwegmaatschappij krijgt zoo 180 miljoen Mark toegeworpen!) De ondernemer kan deze belastingbons nu bewaren, tot hij het volgende jaar belasting betalen moet en dan komt hij er met een koopje af. Maar dat is de bedoeling niet. De bedoeling is juist, dat de ondernemer deze bons niet in z'n safe bewaart, maar dat hij het papier verkoopt, of bij ~~een~~ een bank beleent. Daarmee krijgen de ondernemers dan geld in handen, dat ze in hun bedrijf kunnen besteden.

Voorloopig is het voor de staatskas geen onvoordeelig zaakje. Het bleek in de praktijk n.l., dat er vele belastingen oninbaar waren. De kans bestaat nu, dat verschillende ondernemingen er nu gemakkelijker toe overgaan, hun belastingen te voldoen, omdat voor het volgende jaar een aanzienlijk voordeel loekt. Zodoende zal de belastingopbrengst over het loopende jaar waarschijnlijk wel stijgen. Maar ten slotte is het toch een heel gevaarlijke geschiedenis voor de staatskas, omdat tusschen 1934 en 1938 een bedrag van 2200 miljoen aan belastingbons binnen komt, waarmee de kapitalisten hun belasting betaald hebben, maar waarvoor de staat niets kan kopen. Hij kan er geen betalingen mee doen. Men rekent er echter mee, dat door deze maatregelen het bedrijfsleven weer dusdanig tot bloei komt, dat het te kort door de meerdere opbrengst van de andere belastingen wordt gedekt. Vergist men zich daarin echter, blijft de opbloei uit, dan zijn die 2200 miljoen naar de bliksem en is de begroting met geen mogelijkheid meer in evenwicht te brengen. De absolute instorting is dan onvermijdelijk. Dat de deutsche bezittende klasse tot dergelijke avonturierspolitiek haar toevlucht nemen moet, bewijst wel, dat ze aan de rand van de ondergang staat.

Voor de ondernemers is 't voordeel, dat ze direct de beschikking over kasmiddelen krijgen. Maar we betwijfelen heel sterk, of ze deze zullen aanwenden voor de uitbreiding hunner bedrijven. De kwestie

is, dat juist het deutsche bedrijfsleven op de wereldhandel is aangewezen. Maar alle landen zijn dusdanig door tariefmuren omgeven, dat deze zich nog maar in heel enge kring beweegt. In 1930 bedroeg de deutsche uitvoer gemiddeld nog 1000 miljoen Mark per maand, maar in 1932 was deze reeds gedaald tot een maandgemiddelde van 480 miljoen. Rekent men nu daar nog bij, dat de regering Von Papen meteen heeft aangekondigd, dat de deutsche landbouw door hogere tariefmuren geholpen zal worden, dan kan men op tegenmaatregelen van de andere landen rekenen, waardoor de deutsche industrie nog verder van de wereldmarkt verdrongen wordt. Het deutsche industriekapitaal valt de regering Von Papen dan ook aan om haar landbouwpolitiek en het bezweert, dat van een nieuwe opbloei geen sprake kan zijn, als de landbouw door nieuwe tariefmuren wordt gesteund. En daarom zullen de ondernemers heel welwillend hun belastingbons opstrijken en verzilveren, om er.....tekorten mee te dekken, of reserves mee te vormen, of om er eventueel dividend mee uit te keeren. In de praktijk zullen deze belastingbons dus werken als een middel om bankroet, dus kapitaalvernietiging, te voorkomen en daarmee bestondigt het de crisis, inplaats van naar te overwinnen.

Ten slotte wijzen we er nog op, dat de staat ook van andere zijde de rentabiliteit van het bologde kapitaal zoekt te verbeteren. Daartoe geeft hij ~~XXXXXX~~ voor iedere arbeider, die de ondernemers na 1 Oct. nieuw aanstellen, een toelage van 400 Mark per jaar. Voor zoover deze arbeider uit de ondersteunden genomen wordt, brengt dat de staatskas geen nadeel, omdat de staat meer dan 400 Mark per jaar aan steun uitbetaalt. Voor het bedrijfsleven zelf wordt deze maatregel funest, omdat deze verbetering der ~~rentabiliteit~~ rentabiliteit niet verkregen wordt, door de werkelijke kostprijs der producten te verlagen. Het is een vorm van "dumping", van "uitvoerpriem", waarmee een industrie, die niet meer mee kan komen, zich zoekt te helpen, maar die bij een werkelijke opbloei van het bedrijfsleven terstond in de concurrentiestrijd verslagen wordt.

Voor de arbeidende klassen beteekent dit reddingsplan een nieuwe aanslag op hun levenspeil. (Ze verpauperiseeren nu al!) De collectieve arbeidscontracten worden met één slag voor ontbonden verklaard en de ondernemers mogen de loonen, ondanks vroeger aangegane overeenkomsten verlagen, als ze dit voor de rentabiliteit van hun bedrijf noodig achten.

Alles in alles komt het deutsche reddingsplan op hetzelfde neer als op dat van Hoover, waarover we in een vorig artikel schreven: het moest feitelijk hoeten PLAN TER VOORKOMING VAN FAILLISSEMENTEN, OM DE KAPITALEN TE REDDEN EN ALLE KOSTEN VAN DE CRISIS OP DE ARBEIDENDE MASSA'S AF TE WENTELLEN. (Zoo schreef bijv. het Handelsblad van 21 Sept. '32: "Daar men de groote deutsche rooderijen niet kan laten ondergaan, zal het Rijk met verdore subsidies moeten bijspringen".) Zoo wordt dus ook in Duitschland met alle middelen getracht, de vermindering van het bologde kapitaal te voorkomen, zoodat een van de belangrijkste middelen tot herstel der rentabiliteit van het maatschappelijk bologde kapitaal buiten werking wordt gesteld.

24 Sept. '32.

LEVE DE ANARCHO-SYNDICALISTISCHE V.K.BEWEGING!

Een lezer zendt ons een program van actie inzake de strijd der werkloozen, zooals hij dat in "DE SYNDICALIST" van 24 Sept. '32 afgedrukt vond. Hij voorzag het hier en daar van aantekeningen, die we tevens afdrukken.

Onze lezer maakt een grapje met dit program. Maar ons heeft het ernstig getroffen en bitter gestemd. 't Is werkelijk een schande, dat dergelijke flauwekul in de tegenwoordige tijd kan verschijnen. 't Is alles niet ernstig! 't Zijn woorden en nog eens woorden, die met een werkelijke machtsvorming of verheldering van het proletarisch bewustzijn niets te maken hebben. Men heeft in werkelijkheid niets te zeggen, dus praat men maar wat. De krant moet vol, liefst met revolutionaire frases voor de publieke tribune. En dus begint de redacteur met een brallend, vresselijk revolutionair artikel. 't Zijn hier met recht de holle vaten, die het meeste klinken.

Hier volgt 't program van actie tegen de verlaging der werkloozenuitkeering:

.....Alle organisatie's der arbeiders moeten hier verzet prediken. Het is reeds meer dan genoeg. Het leger der ontrechten en onterfden moet zich in beweging stellen. In Den Haag, Utrecht, Rotterdam, Amsterdam, Groningen, Haarlem, Enschedé, Arnhem e.a. moeten de arbeiders aan de stempelokalen van organisaties en Maatschappelijk Hulpbetoon den toestand bespreken. Eens of meerdere malen per week kan men vanaf alle stempelokalen naar een bepaald punt in de stad trekken om te betoogen; 1)

Bij elke zitting van den Raad moeten de Gemeentelijke Overheid en Raadsleden ZIEN, dat er gebrekkende werkloozen zijn; 2)

De nog werkende arbeiders kunnen worden bezocht 's morgens aan de fabrieken, opdat ze niet vergeten, dat ze te lang werken en de werkloozen ook recht hebben op arbeid; 3)

Eens per 14 dagen kunnen de werkloozen uit alle dorpen en kleinere steden naar de provinciehoofdplaats trekken; 4)

Eens per 14 dagen trekken alle werkloozen op naar 's Gravenhage, alwaar de Ministers en Volksvertegenwoordigers zitten, om aan de wettensfabrikanten te vertellen, dat DE WERKLOOZEN WEIGEREN OM ZICH ALS OVERTOLLIGE WERKBEESTEN TE LATEN DOODHONGEREN. Dus allen, ja alle werkloozen naar DEN HAAG. Desnoods loopen naar de RESIDENTIE, waar het GEZAG VAN DEN STAAT zeteit, en zijn miserabele formule's tegen het proletariaat ontwerpt en uitvaardigt. Op dien dag, dat het meest ontberende deel der arbeidende klasse haren Protest-Optocht houdt, moet VOOR 24 UREN ALLE ARBEID STOP OP VELD, IN MIJN, FABRIEKEN EN WERVEN. 5)

.....Macht niet langer op het geklets en geprevel van anderen....."

Onze lezer teekent hierbij aan:

- 1) Een sympathiek idee. We nemen brood mee, dan blijven we de heele dag weg. Moeder de vrouw gaat ook.
- 2) Daar ben ik tegen. Van dat parlementaire gedoe is niets te verwachten, dus laten we ons ook niet gebruiken voor de verkiezingspropaganda van de parlementaire partijen.
- 4) Waarom om de 14 dagen? Iedere week helpt beter!

5) Eens per 14 dagen naar Den Haag. Desnoods loopen. Donders, dat valt niet mee. Onze nazaten zullen zich later niet kunnen begrijpen hoe buitengewoon vermoeiend de strijd van het leger der ontrechten en onterfden is geweest. Maar die algemeene staking van 24 uur om de 14 dagen, dat lijkt me wel weer.

't REVOLUTIONAIRE N.S.V.

In "DE SYNDICALIST" van 24 Sept. staat een bespreking van het resultaat der zeeliedenstaking en er wordt dan in aangetoond, dat de werkelijke strijd nog komen moet. De leiders der Centrale Bond hebben nu gezegd, dat als men aan de arbeidsvoorwaarden der zeelieden durft te komen, DAN GAAT DE STRIJD VAN CUXHAVEN TOT DUINKERKEN. "De Syndicalist" zegt dan:

"De zeelieden hebben tot taak, nu reeds de eisch te stellen, aan de besturen hunner organisaties, DAT WANNEER AANSTONDS DE AANSLAG GEPLEEGD ZAL WORDEN OP EEN GROEP HUNNER KAMERADEN, DAT DE LEUZE VAN CUXHAVEN TOT DUINKERKEN tot werkelijkheid gebracht zal worden."

Wel ja, laten ze deze eisch aan de besturen hunner organisaties stellen. Ze zouden eventueel deze eisch ook bij de reeders kunnen indienen, dat zal wel evenveel helpen!

RUSLAND STEUNT HET DUITSCHE MILITAIRISME!

Zooals bekend, mag Duitschland er volgens het verdrag van Versailles geen militaire macht meer op na houden, waartegen de nazi's en het jonkerdom zich in de laatste tijd steeds heviger hebben verzet. Op de Ontwapeningsconferentie heeft het daarom geëischt, dat het gelijkberechtigd met andere landen zou worden erkend, d.w.z. het eischt het recht zijn bewapening in overeenstemming met de andere landen te brengen. Het eischt dus het recht, ZICH OPNIEUW TE BEWAPENEN. Deze eisch werd door Rusland en Italië gesteund. Onlangs heeft de duitische regering nu aan de ontwapeningsconferentie doen weten, dat het de comedie niet verder meemaakt, als ze niet als gelijkberechtigd erkend is. De "N.R.C." van 18.9.'32 geeft daaromtrent nog het volgende bericht:

"Het besluit van de duitische regering, niet deel te nemen aan de ontwapeningsonderhandelingen, heeft in politieke kringen te Moskou groot opzien verwekt. Men is van meening, dat de conferentie geen zin heeft, als Duitschland zich verre houdt. Het is de taak der mogendheden, Duitschland te doen deelnemen door toe te geven aan zijn eisch tot gelijkberechtigtheid. Het ontbreken van Duitschland ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ zou een mislukking der conferentie beteekenen, waarvoor het Fransche imperialisme de volle verantwoordelijkheid draagt."

1. Klassenkamp of leidersrecht Geschiedte
2. Klasse dictatuur (en party dictatuur) *uitluit naar meeningen, uitsluit naar klasse, automatisch door pakkende v klasse*
3. Terrorisme en dictatuur
4. Stuyd tegen gods dienot - Schijp radicalisme
5. Eenheid v klasse, alleen als stuyd mogelijk te worden beter verduidelikt, tot algemeen men we, rust *rood/punt alleen door heraan te gebuuden*
6. Onders. kap. *met* automatisch; geen doodsdron, hangt v prot. af.
- 5a. Radonorg; met nu al. uiter. v stuyd eenheid te worden blijven oude org. bestaan *leven menselijke indiv en uibloopen, de niet doen als rebel (achter)* *even als uit kap. mach.*
- 5b. Eenheid en stid tegelyk zwol. inzicht en wil *zouden dat geen resultaat*
7. Hoe regeer; macht menselijk - nu al aengroepen over, stid onyloof zwans
8. Oplouw eigen organen; radon vorm beteekend zelf stied antiole *Met lieden v. m. v. v. en opstan*
9. Program v staal socialisme by allen

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

Dit persmateriaal wordt aan belangstellenden gratis toegezonden. Stuur ons uw vrijwillige bijdrage.

DOELSTELLING:

De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds heviger crisissen, welke in steeds groter werklouheid en telkens dieper ontvrieking van het productieapparaat hun uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uit-hongering zijn prijsgegeven. De thans op den voorgrond tredende rationalisatie van het bedrijfsleven veranvelt het tempo van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbeidersklasse den strijd voor de communistische productiewijze aan te binden. De groepen van Internationale Communisten wekken de arbeiders in dezen strijd op, het behoer en de leiding van productie en distributie volgens algemeen geldende, maatschappelijke regels ZELF ter hand te nemen, om zoo DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODUCTENTEN te verwezenlijken.

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (o)
A'DAM, GEN. GIRO C 2885

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HANDEN DER BEDRIJFSORGANISATIE'S!

October N° 2. Jaargang 1932.

EN HOE DENKT DE OSP ER OVER??

In "DE FAKKEL" van 13 Oct. '32 schreef Stenhuis een merkwaardig artikel over de "BEDREIGDE LAND- EN TUINBOUW". Daarin toont hij zich zeer vertoornd tegen "de duitsche regeering van de jonkers", die de invoer van agrarische producten vanuit Nederland nagenoeg onmogelijk maakt. "Voor ons land is dat van buitengemeene betekenis. Ons landbouwbedrijf vindt in zijn verschillende onderdeelen in Duitschland een belangrijk afzetgebied." Nadat de duitsche jonkers tot dit snoode plan besloten hadden, doch noch niet tot uitvoering overgegaan waren, "zond de duitsche regeering een commissie rond, die ook in Den Haag is geweest, om met onze regeering te praten." Maar, "de regeering heeft de mededeeling gepubliceerd, dat de duitsche voorstellen geen grondslag voor onderhandelingen konden bieden. Naar onze meening (is dat de meening van Stenhuis alleen of van de OSP ??) zullen alle richtingen en partijen dat met de regeering eens zijn. De aangekondigde maatregelen van de duitsche minister van Landbouw KUNNEN NEDERLAND SLECHTS TOT EEN HOUDING BRENGEN, die van verweer, ... En Stenhuis gaat dan verder: "Nu is het natuurlijk niet voldoende, dat we tegen de Duitschers zeggen, dat we niet bereid zijn, met hen te onderhandelen. Blijft Duitschland bij zijn voornemen, dan zullen we ons moeten verweren. In landbouwkringen is reeds geroepen om hogere invoerrechten. Dat zou onze land- en tuinbouw echter geen zior helpen." Stenhuis doet daarom een beter middel aan de hand. Hij zegt, dat "we" de duitsche invoer van industrieproducten moeten stopzetten en dergelijke goederen in Engeland moeten kopen. "Onze" regeering moet daarom overgaan tot "centralisatie van in- en uitvoer en onze invoer gebruiken, om uitvoer te verkrijgen."

Dit artikel van Stenhuis heeft ons in hooge mate verbaasd en verontrust. Ten eerste doordat er heel gewoontjes over "onze" land- en tuinbouw gesproken wordt, over "onze" in- en uitvoer, terwijl voor zoo ver ons bekend, de proletarische klassen land- en tuinbouw hebben en ze er ook geen in- en uitvoer op na houden. Stenhuis bedient zich hier van een bourgeoisstaaltje, waarop het "Handelsblad" trotsch zou zijn. Stenhuis verdonkeromaant de klassentegenstellingen der huidige productiewijze en spreekt heel argeloos van "ONZE" regeering, "WIJ" zeggen tegen de Duitschers, "WIJ" zijn niet bereid tot onderhan-